

tighed og samme Uddannelse som den Gerning, de øvrige Overassistenter, der rykke op i 5te Klasse, have. Der kan være noget i dette, men den Omstændighed, at man fra Jernbanernes Side selv først har sat disse 11 og saa kommer med disse 3 bagefter, viser dog vistnok, at der er en Gradsforskel. Tager man de 3 med, kan der rimeligvis findes 3—4 andre, der ere lige saa værdige som disse, og saaledes kan man blive ved, det faar aldrig Ende. Jeg mener i alt Fald, at naar det udtrykkelig er skrevet i Betænkningen, at det var Forudsætningen for, at vi gik med til et saadant Ændringsforslag, bør det ogsaa efterkommes.

Dernæst skal jeg omtale et Forhold med Hensyn til Overportørerne. Da vi behandlede Loven om Lønninger og Organisation, blev der i § 16, sidste Stykke, indføjet en Bestemmelse om, at en Funktionær, der havde staaet i Tjeneste i mindst 8 Aar, og som derefter blev Overportør af 2den Grad, skulde tage 4 Aars Anciennitet med sig op i 12te Lønningsklasse, hvor Overportørerne af 2den Grad ere opførte. Her foreslaar man, at denne Bestemmelse — og det er en Lovbestemmelse — skal ganske sættes ud af Kraft for nogle Funktionærers Vedkommende. Det hedder her, at man fra Jernbanernes Side har ment, at da der nu er enkelte dygtige Funktionærer, som ere blevne Overportører af 2den Grad uden i Forvejen at have staaet i Statsbanernes Tjeneste i 8 Aar, finder man, at det er en Ubillighed, at de ikke skulde tage 4 Aars Anciennitet med sig. Hvis de nu ikke have 4 Aars Anciennitet i Forvejen, vil det i alt Fald være ganske umuligt, at de skulle tage en saadan Anciennitet med sig. Jeg mener, at det maa vi sætte en Stopper for. Vi satte netop denne Bestemmelse om de 8 Aars Tjeneste ind i Loven af gode Grunde, og opfylder en Funktionær ikke den, har han ifølge den bestaaende Lov ikke Spor af Adkomst til at tage de 4 Aar med sig. I det hele taget er jeg af den Opfattelse, at man vist nok her i dette høje Ting nærer det Ønske, at nu, da vi have faaet en ny Lønningslov gennemført for Statsbanernes Vedkommende, ville vi have Ro i en Del Aar. Jeg har i alt Fald opfattet Stemmningen saaledes, at nu ville vi sige stop, vi kunne ikke vedblive idelig Gang efter Gang at forandre denne Lov, som er af en saa ny Dato, ved Bestemmelser, truffene paa Finansloven. Det har i tidligere Tid været alt for meget Sædvane, at man netop paa

Finansloven har søgt at forhøje Funktionærernes Lønninger, men det har stadig været Funktionærerne opad og et Stykke ned. Kommer man derimod dybere ned, er det i alt Fald ikke saa hyppigt og heller ikke saa stærkt. Naar man har liggende for sig en Fortegnelse over Statsbanernes Funktionærer og deres Lønningsforhold, ser man en Liste, hvis Overskrift er: „Bestillingstillæg“. Der er en Mængde af den Slags Bestillingstillæg, som vi ikke en Gang vide Besked om her i dette Ting, og de burde reduceres. Nu — da vi have faaet en ny Lønningslov, og vi ikke røre de Bestillingstillæg, som allerede ere givne, synes jeg rigtignok, at der er nogen Berettigelse til at sige, at man ikke i Finansudvalget bør gaa videre. Vi maa nu, da vi, som sagt, have gennemført denne Lov med virkelig gode Lønninger, i alt Fald langt ned gode Lønninger, kræve, at der nu skal siges stop i dette Spørgsmaal, at vi ville have Ro. Det er i alt Fald min Opfattelse af Stillingen. Jeg ønsker det personligt, og jeg tænker, at andre ere stillede paa omtrent samme Maade. Lønningsklasserne fra Toppen ned til 13de Lønningsklasse, denne indbefattet, kan der slet ikke være Tale om at røre ved foreløbig. Skal der overhovedet være Tale om at gøre noget for nogen i dette Øjeblik — saaledes staar det i alt Fald for mig — er det dem, der ere derunder, 14de og 15de Lønningsklasse. Der er noget at gøre. Der staar i 15de Lønningsklasse adskillige Funktionærer, som have en forbausende lille Løn. Et ungt Menneske, der har taget Præliminæreksamen og er 21 à 22 Aar, byder man saadan noget som 40 Kr. om Maaned, endogsaa efter at han har staaet i Tjenesten, i alt Fald i nogen Tid. Det er ganske uanstændige Lønninger, der bydes mange paa dette Punkt, men jeg er glad ved, at det af Anmærkningerne ses, at man fra den højtærede Ministers Side har i Sinde at regulere disse Lønninger. Den Udtalelse i Anmærkningerne, jeg sigter til, angaar for Resten nærmest, saa vidt jeg skønner, Jernbanearbejderne, men der er en Mulighed for, at vi ogsaa kunne faa de andre med. Med Hensyn til Jernbanearbejderne paatænker man altsaa at ville regulere de bestaaende Lønninger, og jeg haaber, at det maa række videre, saa at hele 15de Lønningsklasse, der ikke fik noget ved Genneførelsen af Lønningsloven, maa komme til — jeg vil ikke sige til deres Ret — men i hvert Fald til bedre Kaar end hidtil.